

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

חוצת תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח תרומה כט

באז יתדיו יהיו חמים למעל' כנסת ישראל שלמטה מכון נגד כנסת
ישראל שלמעלה המיוחד ומכוונת :

והבריה החיכון מצריח מהקלם אל קלם רומז למ"ט הרמז"ם
בשמה פרקים צפרק הרביעי המעשים המובים
הם המעשים השווים הממולעים בין שהי בקלוה כו' ע"ם שהאריך
וזהו הצריח החיכון וע"ם באורך בזה הפרק צענין אכ נטם האדם
לאיזם קלם אין תקנה שלו לילך באמצע רק לריך לילך בקלם השני
האמרון כדי שיחקן קלקולו ואחר כך יחזור לדרך האמצעי זהו
רמז מצריח מהקלם אל הקלם :

ועשית פרוכה והי' מצדיל בין הקודש ובין קודש הקדשים
ככה ילמוד האדם במדותיו יקדש את עצמו וארז"ל
מקדש את עצמו מלמטה מעט מקדשין אוהו מלמעלה הרבה * ואז
לא יהי' האדם די בקדושתו רק יוסיף קדושה על קדושה תמיד
ויהי' קודש קדשים ככה יראה להוסיף קדושה על קדושה תמיד :

פרשת תצוה

להעלות נר המיד מכאן רמז שהמיד לא יחסר הדלקת נר
אף שבעו"ם חרצ"ם מ"מ טוהם הוא להדליק נר
צבים הכנס' שנקר' מקדש מעט ויהי' דולק ערב וצוקר צטעה התפל
בי שהפלה היא במקום עבודה הקרבנות צב"ם וכמדומ' לי שמצ"הו
אל הדלקת נר צב"ה צטעה בחפלים כחוצ ג"כ צהפר מנורת
המאור :

ועשו בגדי קודש וגומר ז"ל הרצ"ר מנחם הצבלי טעם מלוא
זו לפי שהעבודה לריבם כוונה והלבוש המיוחד לאותה
עבודה עודרהו לחשוב בצבנו ולצייר צטכלו המכוון וכמו שהלבוש
שראוי סכבד הגוף כך הגוף הראוי מכבד הנפש כי הוא לבושה
זה"ם בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת עכ"ל * ולפ"ז
לכבוד רומז למ"ם טורה כבודי ולגנין הזה קרא ר' יוחנן למלבושיו
מכבדותיה ומתצבם זו יחשוב האדם כשצובם פרומה הגוף ויעורר
להלבים פרומת הנשמה :

רא יזח שהטן מעל האפוד כחצ הרב כנ"ל טעם מלוא זו ככל
המעמיד דיון טאינו הגון כאלו נטע אשירה שחשן מכפר
על

חית

פרשת שלח תצוה

על משפט המעוקל ואפוד מכפר על ע"ז שנאמר ואין אפוד וחרפים
לרמז זה לריך סיפי' החסן קצוע חמיד על האפוד לייסר העובדים
ללעולם גבי ע"ז כתיב ישמעו ויראו דכחותיה מכחת שיעורי' להק
לא יוח החסן מעל האפוד :

שלא

לקרוע המעיל כתב הרב הכ"ל טעם המלוא הוא שישים
הכהן עוז חומה הזקה לפיו סביב שלא יקרע אחר שהוא
המעמיד על עם קודם לא ילא מפיו דבר מגונה אחר שהוא הקישר
והתופר לא יעש' פירוד וקריעה דכתי' וקרעים תלביש נומה ואחר
שהגוף לבוש הנפש והמעיל לביש הגוף וקשורים זה בזה ראוי בלבוש
הנפש הנקרא חלוק דרבנן שלא יקרע עכ"ל וכל אדם שהוא עבד
ד' הוא ככהן וזכותו עומד לרבים ע"כ יקדש את פיו בקדושה יתירה:

(מאמר מהזוהר הקדוש פרשה תלוא דף קפ"ב)

ר' יודא

פתח חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה
נחשב הוא חדלו לכם מן האדם הגו' האי קרא אוקמוס
אבל מאי חדלו לכם מן האדם * וכי אסור ליה לב"ג לאתמנעא
משאר בני נשא אוף אינון נמי לגביה * אשחכתין בני נשא דלא
יקרבון אליון באליון לעלמין * אלא הא אוקמוה במה דאשכים
לפתחא דחבריה למי' סב ליה שלם ואנא אוקימונא ליה בקרא אחרא
דכתיב מדרך רעהו בקול גדול בצקר * השכם קללה תחשב לו ואף
ע"ג דבולה שפיר : אבל מאי חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו
הכא פקיד קב"ה לב"ג ואזהיר ליה לאתחמרא מאינון בני נשא דאסטו
ארחייהו מאורח טב לאורח צים ומאצבי נפשיהו בהוא משאבו
אחרא * דהא בד צרא קב"ה לב"ג נש * עביר ליה בדיוקנא עלאה
ונפח ליה רוחא קדישא וכלל בחלת כמא דאוקימנא דאית צים נפש
רוח ונשמה ועילא * מכלא נשמה דאיהו חילא עלאה למנדע למנדע
פקודי' דקודשא צ"ה * ואי הויא נשמה קדישא אעיל לה בפולחנא
אחרא האי איהו משאיב לה ונפיק מפולחנא דמאריה * בגין
דחלת חילין אליון כלהו חד נפש רוח ונשמה משתתפי כחדא וסוון חד
ובלא כגוונא דרזא עלאה ע"ד נאמר הולך את חכמים וגומר *
ואי חזינין להאי צ"ג דהו צים אליון דרגין כלהו עד לא קיימא
בקיומיה למנדע מאן איהו במאי אהידע לקרב' צ"ג נש בהדי' אי בגין
לאתמנע' מי' ברוגזי' טעם ידע ליה וישתמורע מאן איהו אי הוה

נשמתא

פרשת שלח תצוה ל

נשמתה קרים נטר בשעת דרוגוי' דלא יעקר לה מאחרים בגין למשרי
תחותה הו' א זר' דא איהו ב"ג בדקא יאות דא איהו עבדא דמאריה
דא איהו גבר שלים ואי הו' ב"ג לא נטר לה ואיהו עקר קדושא
דא עלא' מאחרי' למשרי באחר דמטרא אחרת' ודאי דא איהו ב"ג
דמריד במאריה ואסור לקרבא בהדי' ולאחצבר' עמיה ודא אקרי
טורף נפשו באפו איהו טרוף ועקר נפשי' בגין רוגזי' ואחרי' בגוים
אל זר' וע"ד כתיב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפי דההיא
נשמתא קדישא טרוף לה וסאיב לה בגין אפו אשר נשמה אהלף
באפו כי במה נחשב הוא ע"ז אחשיב האי ב"ג ומאן דאחצבר
עמיה ומאן דאשחעי בהדי' כמאן דאחצבר בע"ז ממס' מ"ט בגין
דע"ז ממס' מארי' בגוים ולא עוד אלא דעקר קדושה עלאה
מאחרי' ושארי באחרי' ע"ז אל זר' מס אל זר כתיב ביה אל
הפנו אל האלילים כגונא דא אסור לאסתכלא באנפוי' ואי תימא
הא רוגזא דרבנן רוגזא דרבנן טב איהו לכל סטרין דהא תנין
דאוריית' אשא איהו ואורייתא קא מרתח' לי דכתיב הלא כס דברי
האש ואס' ד' רוגזא דרבנן צמילי דאוריית' רוגזא דרבנן
למיהב יקרא לאוריית' וכלא לפולחנא דקב"ה הוא לכך נאמר
כי ד' אלקיך אש אוכלה הוא אל קנא אבל אי צמילין אחרנין לאו
פולחנא דקודשא בריך הוא האי בגין דככל חטאי' דקא עביד ב"ג
לאו איהו ע"ז ממס' כסאי ואסור לקרבא בהדי' דהאי' וא"ת והא
לשעתא הוה דעבר וסדר אהדר' לאו הכי דכיון דאעקר קדוש'
דנפשי' מניה מאחרי' וסווא אל זר מקפח הוה אחר אתחקף בו'
ולא שביק ליה בר כד אהדי' ב"ג מכל וכל ועקר לי לעלמין
ולבחר אשהדל לאהקדש' ולאמסב' קדושה עלי' כדון ולואי דאחקדש'
א"ל ר' יוסי אחקדש ממס' א"ל ח"ח בשעת' דאיהו עקר קדושה
דנפשיה ושרי' באחריה הווא א זר אסתאב ב"ג ואיקרי טמא וסאיב
למאן דקריב בהדיה וסו' קדושה ערקח מיניה וכיון דערקית מיני'
זמנא חדא כמה יעביד ב"ג עד לא תיתוב לאחריה א"ל א"ה כמה
מסאבין אינון דמהדכאן א"ל סאני מסאבי אחרא דלא יכיל
למעבד יחיר' אבל דא שניא מכול' וכל גופא סאיב מגו ומבד'
ונפשא וכלא מסאיב ושאר מסאבי דעלמא לאו איהו אלא גופא
לצר בלחודוי ובג"כ כתיב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו
דאחלף קדושה דמאריה בגין אפו דדא איהו מסאבי דמסאיב כלא
כי במה נחשב הוא במה ע"ז ודאי נחשב איהו ח"ח האי איהו

רוגזא

וחרפיה
טובדיה
די' לטק
זו סיסי
זר שהו
א הקוש
זה ואחר
וי בלבוס
זו עבד
יתירה:
כי במה
אוקמוס
זמנא
שא דלא
דא שכיס
א אחרא
לו ואף
יה באפו
דאסטו
מסאבו
א עלאה
זיס נפס
למוטר
פולחנא
בגין
זו חד
ר'
קיימא
אי בגין
ני הווא

פרשת של'ה תצוה

רוגז' דאיהו ע"ו סטרא אחר' כמה דלמרון דבעי ז"ל לא
סניח ולא תפרס' מעלוי * וע"ד כתיב אלקי מסכס לא ת
לך בגין לאבאם' גרמך * וכתיב בתרים את חג המלות תו
תמור דא סטרא דקדוש' דבעי ז"ל לומר' ליה * ול
ליה בגין סטרא אחר' ומי יחלף ליה האי איהו מסאיב וסא
סאן דקריב בסדלי * את חג המלות תמור * סמי איהו
דאקרי שמור ובגין כך כתיב את חג המלות תמור :

פרשת תשא

ראה קראתי בסם כללך בן אורי בן מור וגומר פקח
ורא' פי סזכה להיות מנהיג בישראל איך לריך
מלא בחכמה וחכונה ודעת וגם לריך להיות סגון בעיני אקים
צפרק סרוסא אחר ר' יוחנן אין מעמידין פרנס על הליצור
א"כ נמלכין בליצור סנאמא ויאמר משה א בני ישראל ראו קרב
צסם כללאל בן אורי אמר ליה הקב"ה כו' ע"ס וקסה במ"ס ישר
אם לפני הקב"ה ולפניך סגון * סאי ולפניך כוודא ועוד ולקרי
ע"ק לפניו לא כ"ס מה זה כ"ס לימא בן סוא כדבריק * הסגון
מתחלק לג' עינים * אחד מעסה סגון סהוא צאמת סגון * צ'
לפעמים מעסה סגון כלפי סמיא והרואם סובר סאינו סגון אם
מתמת ססרין ידיעתו או צאמם סיבה * וכבר סרז' ל גדולה עבירם
לסמם ממלות סלא לסמם * סרי סני מינין סגון לענין מעסה סנגלה'
עוד סליפנת סכונה סגונה לסס סמיס ולא על מנת סיקרא סרבי
כו' וכיולא צאלס ע"ו אמר משה רבינו ע"ה להקב"ה רבס"ע אם
לפניך סגון סיינו בחינה סליסית דבריס סמסוריס ללב ססי יכיל
לסיות סנסחרו אינו סנגלה ועכ"ז סוא סגון סכ"ס לפני סנגלה סני
רואם סגון * ישראל אמרו אם לפני הקב"ה סגון כסעוסס
מעסה טוב גלוי לפניו סאז נסחרו סנגלו ואתם מעיד סכל מעסין
סוביס סנגלות סס סגונות אף מה סנראס לנו לפעמים צאמם
מעסה סאינו סגון ואתם מעיד סכולס סגוני' ואתנו סועיסו סקב"ה
מעיד כל טוב סעוסס נסחרו סנגלו * צפן הרואס אמר ר'
יוחנן ג' סקב"ה סכרין עליסם בעלמו ואלו סן רעב סצע פרלס
כו' ע"ס * ולריך לסעס למס צאלסס אלו סכרין בעלמו סגס כו'
סכל למלות קעס צעוצע כו' ספתח סמר קינו ציד סליס * ד'

דברים

פרשת

יום אין נמסר
מעם כי קטין
אי אפשר ע
פעמים קסה
למו כענין ע
רואי צרעצס
גרים כו' סרי
צביל סניול צס
ן נראה צעי
ברין
יאלו והוא
אמר * קס
פילו ריס גר
ר"ל צ

חשוב

תאמר

ישב על סאר

דהיה

לדבר דברי

אחר כמ"ס

סקב"ה להו

ויראו

סח

צפני סרס

סומאת ס